

המגירה שלא נפתחה

אור רוזנבלט

ציור העטיפה: מלכה רוזנבלט (בהשראת אדוארד הופר)

סדר השירים:

30	כל ההבטחות	1	שיר סיום
31	כתוביות הסרט	2	אהובתי (מודל 2008)
32	לא קרו	3	אונקולוגית ילדים, 1993 (לגיא)
33	להתראות חבר קרוב ומת	4	אף אחד לא רוצה לטבוע לבד על הטיטניק
34	לייקה	5	אף אחד מחבריי לא מתקשר אלי
35	למה	6	בואי
36	לפעמים נדמה לי	7	בנו בתוכה מנהרה חדשה
37	מלכים כולם	8	ברושים
38	סבתא שלי לא אוהבת לדבר איתי בטלפון	9	גם הספינה וגם הים
39	סמטת האשליות	10	געגועים לאיתן
40	עזבתי את אשתי המיותרת	11	האישה מהחלומות
41	עפתי	12	הדבר הראשון שהלך היה הקול שלך
42	שיר ילדים	13	הופעת
43	פגישה בקפה	14	החורף יפה מדי
44	פנטזיית התאומות	15	היחידה שהולכת ככה
45	פרידה	16	החומות של טרויה
46	רח' בן עטר	17	היתה לי גברת עם פרצוף מצחיק
47	רמזים	18	העיניים שרציתי
48	שיר שסופו גנוב	19	הפגישה התחילה באור ונגמרה בחושך
49	תיצמדו לגיבור שלכם	20	היא היתה טובה ממני
50	שלוש אהבות (איך קוראים באהבה)	21	הקפיצה הגדולה
51	שיר-לי	22	הרגע שזה נגמר
52	איש איבד אישה	23	השליח ממנצ'וריה
53	הגוף זוכר	24	התמונה והקיר
54	כשאמות	25	וינונה
55	בעקבות האורות	26	חיי אינם ריקים
56	היא ניסתה את זה אחרת	27	חלום
57	אני אוהב לכתוב עליך	28	ילדתי
		29	כאילו מזח

שיר סיום

אבא ייתן יד לאמא
בשעה נעימה
של רוח וציפורים
חברים שקטים מאחור לא ינהגו כזרים
בת אהובה אולי תזיל דמעה פרטית
שהשמש השקועה לא תספיק לצרוב
האנשים ירגישו טוב עם עברם, היותם ועתידם
יפים כפי שהם אראה אותם
גאה שכולם הייתי אני

אהובתי (מודל 2008)

אהובתי לא קוראת לי אהובי

אהובתי רוצה אותי מאושר לפני שהיא רצה אל חיי

היא תשמח בי חף מפגמים וכישלונות

אהובתי חוששת להתחייב, להונות או להשלות

היא מתרעמת כשאני מבטיח שאטרוק את הטלפון שבידה, במקרה שתפלרטט בו עם אחר

קולה אז נסדק ועיניה מתמלאות דמעות

אהובתי פוחדת מאהבתי

ואני נטוע במאה אחרת, ישנה ושכוחה, באמת אהיה מאהב גרוע בשבילה

אונקולוגית ילדים, 1993 (לגיא)

אני רוצה להצטרף אליך עוד פעם לשנים של התיכון
לא איכפת לך, נכון?
אתה נלחם במחלה
אני בשמחה ובששון
לצידך
בפינה
מתחבא מנעורים, מנערה
אתה עושה פרצוף
אני עושה שלום
הרב פתח מגש פיצה כשהתעוררת מחלום

אף אחד לא רוצה לטבוע לבד על הטיטניק

אנשים עצובים מביטים מהחלון בעצמם

הם בודדים לרגע

אבל הצעירה במשקפי שמש, יש לה אוזניות אייפוד באוזניים

היא מסתובבת באי שקט לאחור

אל האיש שבסוף, הוא מדבר בפלאפון נורא חזק

אף אחד לא מחפש יותר ניסים

אף אחד לא רוצה לטבוע לבד על הטיטניק

אף אחד מחבריי לא מתקשר אלי

אף אחד מחבריי לא מתקשר אלי
שיר-לי נעלמה בגרמניה, בהפתעה היא נסעה
בהפתעה אולי היא גם תחזור

אף אחד מחבריי לא מתקשר אלי
שרון בניו יורק לחופשה
ארז מצא עבודה חדשה

אף אחד מחבריי לא מתקשר אלי
ערן, יש לו חברה חמישה חודשים כבר
דפנה כותבת שירים בחרוזים לסדרה חדשה
אורן תיכף יישן שנת ישרים, לילה טוב אורן שרית והילדים

אף אחד מחבריי לא מתקשר אלי
סיכמנו שאהיה שם תמיד בנפילתם,
כי לא אוכל להריע להצלחתם

בואי

בואי

למקום של אמת

נהיה לבד

חפרו בתוכה מנהרה חדשה

חפרו בתוכה מנהרה חדשה

חלפו דרכה בהקלה

לא ידעו לאן הלך הבפנים

לא שאלו

לא התגעגעו

שכחו

ברושים

ישבנו יחד על ספסל זוגי באוטובוס
הדרך חלפה בחלון
והסברתי למה אני אוהב אותך
דיברתי בלי סוף על יופיך, גברתי הנאוהה
על חוסנך
לקחת את ידי בידך ושאלת אם אני רוצה לשמוע סוד
לחשת שקראו לך פעם ברושים
לא אחד, רבים
אז התחלתי לחשוב שאת השמות האמיתיים שלנו קיבלנו בילדות
ושאני יודע מה זאת אהבה
אהבתי תהפוך אותך שוב לילדה

גם הספינה וגם הים

ישבנו לבד ביציע ואכלנו בונבוניירה
לפנינו הים כמו בהצגה
היא היתה האהובה שלי, אבודה ויפה
שלרגע מרהיב אחד לחוף שלי נשטפה
היתה בה גדולה שהיא לא ראתה
גם אותי היא לא ראתה
ספינה הסתובבה מאיתנו בחושך
אמרתי שהיא גם הספינה וגם הים
גם הספינה וגם הים
בלב, לגלים, גם הספינה וגם הים
עד שהיא נעלמה

געגועים לאיתן

אני נוסע לתל אביב כדי לחגוג יום של כיף
ויוירד מהאוטובוס בתחנה המתוקה
אני קונה לאכול
אני קונה למישהו מתנה שתתאים לו בול
אני קונה לי מתנה
אני מסתכל על האנשים
אני הולך לסרט
אני יוצא ממנו בסוף והולך ברגל לתחנה שממול
בבית, עכשיו, אני נזכר שפעם לא הייתי עושה את זה לבד
לא הייתי מעז, חולם, לעשות את זה לבד
בחיי שזה היה ברור מאליו

האישה מהחלומות

חלמתי אותה בלילה, בהפתעה
איזו דרך תמימה של אהבה...
העמדתי פנים כל היום שכלום לא קרה
בסתר חיכיתי לחזור למיטה ולחוסר הכרה
וכשהלב הבחין שעוד פעם באה מנוחה
בפני משאלותיו הדלת נפתחה

הדבר הראשון שהלך היה הקול שלך

הדבר הראשון שהלך היה הקול שלך
אני לא זוכר איך הוא נשמע
מרגע לרגע אני מאבד אותך, איך שהיית
מה שאמרת, מה שעשית
את מילה עכשיו, השם שלך
את תמונות, תמונה
היא משיקה אלף ספינות
הן שוקעות אל אוצר במצולות

הופעת

הופעת

קסם מקסים

חלום שחלם החלום

כשהתעוררתי ערפתי לי את הראש

העולם התמלא מחשבות עלייך

ומשוררים כתבו שיר חדש לאהובתם, אהובתי

החורף יפה מדי

אני איש חורף
שלא רוצה לדעת כמה יפה הוא יכול להיות איתך
את לא מבטיחה שתישארי
ואשכח כמה אהבתי אותו קודם, כשתלכי

היחידה שהולכת ככה

ברוב הזמנים שלנו לא יכולתי להסתכל בעיניים

הסתכלתי על המדרכה

כשאני לא בטוח אם זו היא ברחוב

אני מזהה את צעדיה

בודקת תמיד אם המים קרים

אצבעות לפני העקב

אצבעות לפני העקב

החומות של טרויה

בנשימה האחרונה אנסה לזכור חברי אמת
שתפרו את ליבי בין שבירה לשבירה
שהגנו עלי ככל יכולתם מפני הבלתי נמנע, יתמותי ומותי
כמה גבוהים ויפים ומסורים הם היו
אני לא חושב שהחומות של טרויה נסדקו גם כשהיא נפלה

היתה לי גברת עם פרצוף מצחיק

היתה לי גברת עם פרצוף מצחיק ומשקפיים
ישבנו בכורסא כחולה אצלי בדירה
את הראש ממני היתה מסובבת, לפעמים
הפה ננעל והגבות קפצו לשנייה, לא מבינה
היא באה לגנוב את הקסם מזיכרונותיי
אני נשבע

היום היא ממלאת אותם
גברת עם פרצוף מצחיק ומשקפיים
ובעודי מביט בכורסא הכחולה הריקה
הגבות עולות משלימות לשנייה
הפה נשאר נעול, כמו שלה, בשבילה
ונרטב טיפה

העיניים שרציתי

העיניים שרציתי פנו הרחק ממני
אל שמחה שאיני יודע עליה דבר
מלבד הבושה שאני בלעדיה
מלבד הבושה

הפגישה התחילה באור ונגמרה בחושך

הפגישה התחילה באור ונגמרה בחושך
חברי חיכה איתי בתחנה
דיברנו בקרבה על מכר שהקריח כשהאוטובוס בא
הצטערתי שהוא בא
האורות דלקו מהבתים המתחלפים כמו לפידים
הם העציבו אותי אבל חשבתי שהם יפים

היא היתה טובה ממני

כלום לא עזר

לא סימפטיה מחבר

מחשבותיי היפות הצטופפו צבועות בפניה

עברי התפוגג מתבייש

פניתי לדרך חדשה

שלג כיסה את האדמה

ואלה הביטה בי מעל

נצמדתי לאמת

חזרה אלי בהד מקפ"א

נצמדתי חזק

היא היתה טובה ממני

הקפיצה הגדולה

איתן קפץ.

אורי עמד מאחורה ושאל אותי אם הכל בסדר

אמרתי שכלום לא בסדר

אבל הכל היה בסדר

מישהו בחן אותי מבחוץ

אספתי את מכשירי ההחייאה הפלסטיים המשומשים מהמדרכה

ושמתי למזכרת בארון.

עשר שנים עברו

ניכסתי את זכרו ללא דין

אני לפעמים חולם עליו בלילות

משחקינו מחשיכים ונהיים לסייטים

אני רוצה לחבקו אבל הוא לא מחייך

הכל היה בסדר

אבל מאז אני צולל בחלל מפחיד

אולי קפצתי אחריו ואני לא יודע

הרגע שזה נגמר

היי שיר-לי,

נראה לי שחצי שנה עברה מאז שטסת לגרמניה.

אז את לא אוהבת אותי.

השליח ממנצ'וריה

אתה לא יודע אם זה משהו שעשית
למה היא עזבה, למה אתה
כמו ילדים צחקת איתה
וזה לא נגע להיסטוריה בשמלה
מה שקרה כבר יקרה
ואתה מרגיש כמו השליח ממנצ'וריה, שזה לא משנה
ואתה יודע שהיה לכם כיף
ואתה לא יודע בגלל מי אתה חוטף

התמונה והקיר

התמונה על הקיר לא מפחדת

היא מנשימה אותו

ממיסה אותו כל רגע מחדש

לא נותנת לו להיות יותר קיר

עד שאין לו ברירה, הוא נופל

וינונה

הוא הביט בה בסוף, לרגע, ליתר ביטחון
פניה מילאו את המסך
הסוס שלה, שנפל ואבד
הוריו
עברה, הגבר שטבע לידה והחוק...
למרות הכל, הוא התניע ולחץ על הדוושה אל סוף נעורים שיקרי
אבל לא שיקרי, לא בשבילי
פניה היו אמיתיים

חיי אינם ריקים

יכולתי להיות מישהו
יכולתי להיות מהנדס
מנהל בכיר בדרך לקידום
יכולתי לנצח את המערכת
אבל אני העדפתי לחשוב כל הזמן עליך
על איך שאיבדתי אותך
ועל כמה שאת חסרה לי
ולא לבזבז את חיי לריק

חלום

כדורי טניס עפו אילמים
באיחור קל בא קול החבטות
הדליקו את האורות, שלא יחשיך
לא זיהיתי את הילדים
אבל ידעתי שהיינו חברים
ושתיכף נשחק יחד
בערך לשעה
ברקע התזמורת ניגנה תפילת אשכבה

יְלָדְתִּי

במיטה החמה והגדולה סיוטי רדפו אחריי

ותפסו אותי

אהובה ישנה העלתה אותי לחדרה, כדי להביט בי כמו אחות רחמנייה

אנשים מוכרים חלפו על פניי במבנה לימודי, עסוקים בעניינם

לי לא היה במה להתעסק

שוטטתי ברחובות חיי, יום שישי לקראת ערב

משפחתי קראה לי לעלות, לא רציתי

תבוא ילדתי ותיתן לי תקווה

כאילו מזה

התייחסתי אליה והיא אלי

ואור נדלק בבניין ליד

כאילו מזה

כל ההבטחות

כשאני עוצם את העיניים
הדובי שהיה לי מופיע על העפעפיים
הוא מרשה לי לצאת מהקווים
ולשיר (אנחנו ביחד שרים)
וטוב לנו בתוך עיני העצומות
והוא מבין שלא יכולתי לממש את כל ההבטחות

כתוביות הסרט התחילו

כתוביות הסרט התחילו

והייתי מאושר

מאושר, מאושר, מאושר

לא קרו

הארץ הזאת מלאה בסיפורים שלא סופרו

באנשים שלא קרו

האדמה רעה

ואנשים מתים

גמורים

בלי שהם קרו

להתראות חבר קרוב ומת

להתראות חבר קרוב ומת
הצטרפת למרבית האנושות
ליוצאי מצרים האמיצים
לאצילים שברומאים
לכל מגלי סודות עולמנו
שיזדרז למות בודד אחריך

לייקה

את כל מה שטהור, יפה ונקי כשלג במשפחה שלנו
וזה שאת ישנה במלונה בחוץ
זאת ההוכחה, שלא התכוונתי, שתהיה לזה

למה

אם אני לא אוהב אותי
למה אני כל כך אוהב את אהבתי?

לפעמים נדמה לי

לפעמים נדמה לי שאני רודף אחרי משהו
שאני לא יודע איך הוא נראה
אבל כשהייתי קטן הסתכלתי לשמיים
עמוק עד שהלכתי לאיבוד בפנים
וחשבתי שזה תמיד יהיה ככה כמו שזה עכשיו
זה היה לפני שהפחד נכנס

לפעמים נדמה לי שאני רודף אחרי משהו
שהוא כמו כלב שאהבתי שאבד
כי אני זוכר איך חבר ואני רצנו בלי דאגות ברחוב שהחשיך
באוויר היה את כל החמצן שהיינו צריכים
לא רצינו לחזור הביתה אבל היה לנו בית
זה היה לפני שהפחד נכנס

לפעמים נדמה לי שאני רודף אחרי משהו
ושאני רואה אותו, מרחוק, מטושטש, בחלומות אולי
זה קצת כמו המזוודה שכולם רוצים בסרטים
כשהיא נפתחת החיים מסתדרים
אבל כשאני רץ לעברו, זה כאילו בכיוון ההפוך או משהו
זה מתרחק ממני, מאז שהפחד נכנס

מלכים כולם

חבל שאנחנו לא דוֹסים
שלא מכניסים אותי לחדר
שלא סוגרים את הדלת
שאת לא מחכה שם
שלא נתחתן
שלא נרקוד נפרדים, שיכורים
שלא נביא ילדים
אחד בכל פעם שאוהבים
שאול, שלומי, נדב, אמציה, יורם ויותם –
מלכים כולם

סבתא שלי לא אוהבת לדבר איתי בטלפון

סבתא שלי לא אוהבת לדבר איתי בטלפון
אני לא יודע למה
אנו מתחרים מי נשמע עייף יותר ועגמומי
היא מנצחת כרגע

סבתא שלי לא אוהבת לדבר איתי בטלפון
אני יודע למה, שיקרתי בבית הקודם
היא כועסת שאני לא עושה שום דבר משמעותי עם חיי
מה שמחזק מולה את גאוותי המדומה

סבתא שלי לא אוהבת לדבר איתי בטלפון, או להיפגש
היא יודעת שלא הייתי שורד בשואה וחוסכת את כספה כדי שאקנה מקרר
אבל אני מגן מפניה על כל מה שאמיתי בחיי
יותר מכל - על חלומותיי

סמטת האשליות

דווקא ראיתי את הדברים נכון בהתחלה

לפני שהחלומות השתלטו

ובאה תקווה מוטעית מתוקה

אבל המציאות נשארה נאמנה לעצמה

והחלומות ואני נפרדנו ממנה, נושאים ראשינו בגאווה

צוחקים שנפגש בסוף הסמטה

עזבתי את אישתי המיותרת

עזבתי את אישתי המיותרת

וחיפשתי שנה ישנה

כמו בספר צפוף-מלים אחר תמונה

דפדפתי לאחור בחברותיה שבגדו בה

לא הפסקתי עד שחבר קרא לי לרדת לשחק

עפתי

כשאעוף אלייך, כנפיי יִשְׁבְּרוּ

אצלול לתהום

אתרסק לרגלייך

וזזה בסדר, עפתי

שיר ילדים

לשנינו עיניים גדולות ושיער חום
אבל את אוהבת בצל ואני שום
שנינו אוהבים סרטים ומנגינות
אבל אני נשארתי בבית ואת היית בכל הארצות
שנינו עייפים ומפחדים
אבל את בחיים ואני במתים

פגישה בקפה

הסיפורים שלא סיפרת

הסודות ששמרת

לא תמות לבד

הדברים שקראת צמא לבד בחדר

בספר מתחת למנורה

מה שראית ושמעת והבנת

פגוש חבר וספר לו

ותוריד קצת ממשקל מטענך

פנטזיית התאומות

בבוקר, אישה יפהפייה אומרת לי לא
בלילה, אחותה התאומה הזוהר אומרת לי כן
והגוף שבעצב חשבתי לבלתי אפשרי -
איתי רוצה להזדיין!

פִּרְדָּה

רציתי לנשום את האוויר שנשמך

גרגיר חול רצה להיות ים

רח' בן עטר

שמעתך על השופט בן עטר שהתאבד?
הם רצו לפטר אותו כי הוא לא עמד בקצב
עכשיו הם צריכים לקרוא רחוב על שמו, לדעתי
אבל הם לא יעשו את זה, הרחובות לא שלי
ובסוף הם יקראו על שמם

חבל, הייתי מחכה לך ברח' בן עטר
יותר טוב מבנצח ישראל, למשל
הייתי מרגיש שם בבית על הספסל

רמזים

העדויות לחייו של אדם נולדות מחדש במותו
הן ינסו לפענח אותו
את העלמותו
אבל תישאר בסוף חידה, תרגיל שלא נפתר

שיר שסופו גנוב

כמה פעמים כתבת מכתב ארוך למישהו ולא קיבלת תשובה בחזרה?

כמה פעמים לדעתך זה עוד יקרה?

כמה ארוכים יהיו חיירך?

תיצמדו לגיבור שלכם

תיצמדו לגיבור שלכם

הוא נפל

תחזיקו בו חזק, לא לעזוב

כשהוא יקום

הוא ייקח אתכם אל על

שלוש אהבות (איך קוראים באהבה)

היו לי שלוש אהבות
כשהראשונה קראה בשמי, אוקיינוס נפער ביני לבינה
אבל לא רציתי בו לשחות
כשהראשונה קראה בשמי, ליבי כבה

היו לי שלוש אהבות
השנייה קראה בשמי, כשהכאבתי לה
ואני פחדתי בו להיקרות
כשהשנייה קראה בשמי, ידעתי ששברתי את ליבי

היו לי שלוש אהבות
השלישית הוסיפה לשמי סימן קריאה
כשהיא קראה בו, התרוצצתי שמח כמו ילד בשדות
מי ישיב לי אותה?

שיר-לי

בסוף פוסטר על גורד שחקים היא היתה
הייתי השוער בתחתית, עם כובע מצחיק ועניבה
מונית צהובה עצרה, ניגשתי
היא יצאה ממנה וכמעט נפלה

איש איבד אישה

איש איבד אישה

ומול תהום

לפני הנפילה

היא חזרה

והזמן חזר לאחור

ואיש הביס את מותו

ונכנס הביתה

הגוף זוכר

הגוף זוכר נגיעות קטנות חדשות
ואת הריח בשיער שלך
מערב האהבה הראשון שלנו
אמרת, "אם זה מה שעכשיו, מה יהיה בקיץ?"

שנים קרות רבות עברו בלי קיץ
אני במיטה בודדה, מתבשם ממנו פתאום
כמו ילד שהלך בבוקר לים
ובלילה הגלים חזרו אליו וליטפו

כשאמות

כשאמות לא אקבל את מה שאני רוצה
אבל אפסיק לא לקבל אותו
אחרי אלף מיתות
זאת תהיה הפעם האחרונה

בעקבות האורות

בעקבות האורות
בעקבות אנשים ומנגינה יפה
נשימה, רחובות חגיגיים
לכבוד החיים
שכחתי כמה שהם יפים

היא ניסתה את זה אחרת

היא ניסתה את זה אחרת
לבשה גרביים לא תואמות, קצת
הרגיזה את המלצר
לא ענתה להודעות או לצלצולים
הדאיגה את ההורים
מהסירה המתנדנדת היא ידעה שלא תטבע
שזה הכל בסדר, שזה חיים
לא שלה, לא אלה שאיחלה לה ילדותה

אני אוהב לכתוב עליך

אני אוהב לכתוב עליך
על השיר שאהבת
על הילדות שלך
על זעמך
על אמך
וחדרך
והתמונות שתלית
והמגירה בשולחן שלא נפתחה